N°. 296. 1852.

NEDERLANDSCHE STAATS-COURANT.

JE MAINTIENDRAI.

De prijs dezer Courant met het Bijblad is f 30 in het jaar ; die van de Courant alleen f 20 en die van het Bijblad alleen f 15.

De prijs der advertentien is 25 cents voor den regel bij iedere plaatsing, buiten de zegelgelden en briefporten.

DINGSDAG 14 DECEMBER.

NEDERLANDEN.

MINISTERIE VAN FINANTIEN.

De Minister van Finantien herinnert bij deze aan zijne bekendmaking van den 5den Junij 1851, volgens welke de muntbiljetten uitgegeven volgens de wet van den 17den September 1849 (*Staatsblad* n°. 46), voor de houders, welke dit mogten verlangen, opvraagbaar zijn bij de Nederlandsche Bank te Amsterdam en aldaar zullen worden uitbetaald in Nederlandsche zilveren munt.

Deze bevoegdheid tot opvraging duurt evenwel voort ook na den 31sten December 1852, en zullen de gezegde muntbiljetten mede voortdurend in alle betalingen aan de schatkist en op alle Rijkskantoren worden aangenomen.

's Gravenhage, den 25sten November 1852.

De Minister van Finantien,
VAN BOSSE.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

Voor zooveel uit de berigten van den 10den en den 11den dezer blijkt, is het Keizerrijk nog door geene andere mogendheden, dan de reeds vroeger door ons gemelde, erkend geworden. Alleen berigt het Fransche regeringsblad, dat de Fransche gezant te Stuttgart van wege den Koning van Wurtemberg gelukwenschen ter gelegenheid der troonsbeklimming van den Keizer heeft ontvangen, en dat volgens eene officiele mededeeling de vertegenwoordiger der Duitsche vrije steden spoedig als zoodanig bij het keizerlijke gouvernement zoude worden geaccrediteerd.

— De *Moniteur* van den 11den behelst eene mededeeling over de bij den Senaat voorgedragen ontwerpen tot wijziging van eenige minder gewigtige bepalingen der constitutie en tot vaststelling van de civile lijst en het kroondomein, met welke ontwerpen de Fransche dagbladen tot nog toe het publiek niet had mogen bekend maken. » De civile lijst, waarvan het cijfer door den Senaat zal worden bepaald, — zegt het regerings-blad — is slechts een gering deel van het aan het Staatshoofd toevertrouwde staatsinkomen, waarvan hij gebruik maakt om ongelukkigen te ondersteunen, de nijverheid aan te moedigen, de kunsten te beloonen. In eene dergelijke zaak kon het gouvernement niet anders dan verklaren wat door de herstelling van het Keizerschap vereischt wordt. Met vernieuwing en versterking zelfs van de waarborgen voor de regten des Staats op de ter beschikking van het Staatshoofd gestelde goederen, brengt het ontworpen senaatsbesluit evenwel de beginselen weder in werking, die eeuwen lang de grondslag der Fransche monarchie geweest zijn. Deze beginselen strooken met hetgeen de monarchale regering behoeft, ook wanneer zij uit den volkswil ontsproten is. Kan het den Keizer niet in de gedachte komen de monarchie te herstellen met de verouderde bestanddeelen die thans tegen de volkszeden zouden aandruischen, vergeet hij niet dat hij door het volk ten troon is verheven om in het belang des volks te regeren, — het gezond verstand en zijne regtschapenheid verbieden hem de onuitvoerbare taak op zich te nemen om het Keizerrijk te regeren op eenen voet die niet aan Frankrijks herinneringen en waardigheid zoude beantwoorden. Het kroongoed, zoowel het roerende als onroerende, zal derhalve hersteld worden, en bevatten al wat daartoe onder het Koningschap en het Keizerschap behoorde. Het onderhoud der daaronder begrepen paleizen, kunstverzamelingen enz. zal de civile lijst met aanmerkelijke uitgaven bezwaren, thans nagenoeg zeven en een half millioen francs bedragende, die niet langer ten laste der staatsbegrooting zullen komen, en nog niet voor de helft door de zuivere opbrengst der kroondomeinen worden gedekt. Dit weet de Keizer; maar hij weet ook dat het aloude en echte gebruik der monarchie dezen last aan de keizerlijke waardigheid oplegt. Het kroondomein is grootendeels het domein der kunsten: aan haren natuurlijken beschermer, het staatshoofd, komt het toe, de lasten te dragen en tevens de edele genietingen te smaken, die daaraan zijn verbonden. Het spreekt van zelf, dat de door den Keizer verkregen goederen, de landgoederen Villeneuve-Létang, Lamothe-Beuvron, la Grillière, met het kroondomein vereenigd zijn overeenkomstig het oude monarchaal regt.

» Het senaatsbesluit behelst bepalingen betreffende de keizerlijke familie, die alleen zal bestaan uit de Prinsen welke door den wil des Keizers in de rij der troonerfgenamen geplaatst zullen worden, maar bepaalt niets ten opzigte der overige leden van het geslacht Bonaparte. De keizerlijke familie behoort zich zelve niet toe, evenmin als de Keizer; gelijk deze behoort zij aan Frankrijk: de constitutie moet derhalve bepalingen behelzen tot regeling van haren staat, regten en pligten, welke overigens alle nederkomen op de onvoorwaardelijke toewijding aan 's lands belang."

— Een Belgisch blad hetwelk veelal snel en juist onderrigt wordt van hetgeen de Fransche Senaat met gesloten deuren verhandelt, de Brusselsche *Emancipation*, behelst het volgende berigt uit Parijs van den 11den dezer: » De Senaat heeft heden eene vrij korte zitting gehouden; alleen het ontworpen senaatsbesluit, tot vaststelling der civile lijst des Keizers stond op de dagorde. Na de voorlezing van het rapport besloot men terstond tot de beraadslaging over te gaan. Na eenige woordenwisseling over verscheiden artikelen is het ontwerp, hetwelk aan het staathoofd vijf en twintig millioen uit de schatkist toelegt, met 57 stemmen aangenomen; niemand heeft tegen gestemd. Daarentegen bestaat er ernstig bezwaar tegen het ontwerp tot wijziging der constitutie: vijf leden, der na het onderzoek in de afdeelingen des Senaats benoemde commissie blijven bij hun gevoelen dat de voorgedragen wijzigingen de magt des Keizers al te zeer uitbreiden; vooral de heer d'Audiffret, een man wiens gevoelen in geldelijke en handelszaken veel gezag heeft, houdt staande dat aan het staatshoofd het regt niet mag worden gegeven om door handelsverdragen de tariven der in- en uitvoerregten te wijzigen zonder goedkeuring van den Senaat en van het Wetgevend Ligchaam. Hij heeft kans om te worden belast met het opmaken van het rapport der commissie; nevens hem komt voor deze keuze de heer Troplong in aanmerking, die de denkwijze des Keizers in den Senaat voorstaat. De heer Troplong en eenige andere senaatsleden hebben zich namens de commissie tot den Keizer gewend; maar deze heeft verklaard te volharden bij de aan den Senaat gedane voorstellen. De ministerraad heeft heden in bijzijn des Keizers over dit geschil gehandeld; wat daarin is besloten, is nog een geheim. Evenwel schijnt het zeker dat de Senaat de voordragt zal aannemen, indien de Keizer er op staat."

— De *Moniteur* berigt dat het gouvernement van een groot aantal personen, die wegens politieke redenen transportatie, ballingschap of andere straffen ondergingen, verklaringen van onderwerping heeft ontvangen, en sedert de afkondiging van het Keizerschap reeds aan zeven honderd en twee zoodanige personen kwijtschelding van straf heeft verleend.

— In den *Moniteur de l'Armée*, een half-officieel orgaan voor het krijgswezen, leest men het volgende: » De geheele herstelling der orde op alle punten des grondgebieds en de diepe rust, die Frankrijk geniet, hebben aan de regering reeds veroorloofd de sterkte van het staande leger vrij aanmerkelijk te verminderen. Deze zelfde beschouwingen hebben dien maatregel natuurlijk ook mogelijk gemaakt bij het leger van Parijs, hetwelk onder meerdere wijzigingen, spoedig zal verminderd worden met verscheiden batterijen artillerie en eenige compagnien genie. Zoodanig eene vermindering zal met des te meer genoegen worden vernomen, daar zij getuigt van het volle vertrouwen des gouvernements op het behoud van den openbaren vrede."

— Onder de voorstanders van het beschermend stelsel in Frankrijk heerscht thans vrij wat bezorgdheid volgens geruchten of vermoedens, waarvan in de jongste berigten uit Parijs wordt gewaagd, zoude de Keizer, zoodra de voorgedragen wijziging der constitutie hem in staat zal hebben gesteld de tariven der in- en uitvoerregten zonder toestemming der wetgevende kamers te veranderen, overeenkomsten in den geest der handelsvrijheid, en strekkende tot verlaging van den prijs der grondstoffen en der algemeene levensbehoeften, willen aangaan, en wel in de eerste plaats met Engeland. Anderen zeggen dat de Keizer te zeer met de denkbeelden van zijnen oom doordrongen is om immer een vrijhandelsman te kunnen worden.

— De *Moniteur* berigt dat de Fransche troepen in Algerie weder een schitterend wapenfeit verrigt en den 4den dezer de oproerige stad Laghouat na eenen strijd van eenige uren stormenderhand ingenomen hebben.

— In een vorig nommer is reeds gemeld dat de bisschop van Orleans, zonder eene uitnoodiging van het gouvernement af te wachten, openlijke gebeden voor den nieuwen Keizer verordend, en daarbij een over de vrijheid der Kerk handelend mandement heeft uitgevaardigd. Het hoofddenkbeeld van dit stuk is, dat aan de Kerk ook tegenover het tegenwoordige haar zoo gunstige gouvernement eene zelfstandige houding voegt, en dat zij evenmin onder den dwang als onder de bescherming van het staatsbestuur moet staan. Het volgende is de hoofdinhoud van dit in de tegenwoordige omstandigheden zeer opmerkenswaardig bisschoppelijk mandement.

» Eindelijk heeft de Kerk, na vijftig jaren van verschillende beproevingen, een gelukkiger tijdperk voor zich zien aanvangen, hetwelk bestemd schijnt haar in het bezit harer vrijheden te stellen. De vrijheden der kerk behooren niet tot die vrijheden welke verwarring onder de volken, verdeeldheid tusschen de gemoederen stichten: de vrijheid om God openlijk te vereeren, om aan de menschen de waarheid en de deugd te prediken, om kerkvergaderingen en verkeer met den oppersten bisschop te houden, om gezamenlijk naar volmaking in Christelijke deugd te streven door zich onderling tot kuischheid, armoede en gehoorzaamheid te verbinden, om liefdadigheid te bewijzen en zich daartoe te vereenigen, de vrijheid eindelijk om te onderwijzen en op te voeden, ziet dat zijn regtmatige en heilige vrijheden, en elke verkorting derzelve is geweld en gewetensdwang.

» En echter heeft men ons gedurende vijftig jaren en langer van die vrijheden deze ontnomen, gene betwist; en vier jaren geleden vroegen

wij ze nog vruchteloos. Dank hebbe de Voorzienigheid, de ijver van de verdedigers der kerk en het betere doorzigt dergenen wien in deze laatste tijden het bestuur over Frankrijk is toevertrouwd, — thans genieten wij de meeste dier heilige regten, welke de vrijheid der kerk, de gewijde Christelijke en kerkelijke vrijheid uitmaken.

„ Kalm en eerwaardig, krachtig en vreedzaam was steeds de houding der Kerk in den strijd voor deze regten. Zoo was zij ook onder dat keizerrijk hetwelk de Kerk wilde opbeuren zonder haar vrij te maken, haar belemmeringen schiep in eene wet waardoor zij, zonder hare instemming en in weerwil der regtmatige vertoogen van den Heiligen Stoel en van hare bisschoppen, zoude worden geregeld, en hetwelk haar aldra vervolgde in den gewijden persoon van hem aan wien geen hand kan geslagen worden zonder tevens de gansche Kerk te treffen, wier hoofd hij is. De Kerk had zich destijds gewis niet ondankbaar betoond: zij had de magtige hand gezegend, die haar hielp de omvergeworpen altaren weder op te rigten; doch de weldoener was eensslags een vijand geworden, weggesleept door den noodlottigen drang der menschelijke hartstogten, en de verst gedreven inschikkelijkheid van het geestelijk gezag werd weldra alleen nog met ondank en smaad beloond. De Kerk en de Stedehouder van Christus gingen in gematigdheid en geduld tot de verste grenzen, en wij zagen toen èn het misbruik van magt èn ons ongeluk tot het uiterste komen. Smartelijke herinneringen, die wij gaarne uit het geheugen zouden wisschen! Doch verzet zich de historie daartegen, immer zal de Kerk ook gedachtig blijven aan de verlossing van Rome en aan de roemrijke dienst, in deze laatste tijden met volharding aan de gansche Christenheid en aan den algemeenen vader der geloovigen bewezen.

„ Maar ook met de toenmalige ongelukken had God zijne bedoelingen: aan de wereld moest nogmaals een grootsch en gedenkwaardig schouwspel worden gegeven. Weder, als in de bange revolutiedagen van het laatst der achttiende eeuw, klonk uit den mond der Fransche bisschoppen de apostolische kreet: „ het is beter Gode te gehoorzamen dan de „ menschen”; de hemelsche zachtmoedigheid van den engelachtigen grijsaard van het Vaticaan was de steen waarop de moker brak die zoo veel troonen had vergruisd; en weinige jaren later was de heilige stad nogmaals de gastvrije schuilplaats der gevallen aardsche grootheid.

„ Evenzoo gedroeg de Kerk zich onder de restauratie-regering, die haar van harte toegenegen was, en echter door den geest der eeuw meestal belet werd haar iets anders dan eene bescherming te verleenen, die eene blaam op haar legde, terwijl zij haar het eenige, waarin nimmer eene blaam voor haar gelegen is, de vrijheid, niet durfde geven. Hoevele jaren hebben wij niet, ook na de omwenteling van 1830, gebukt gegaan onder de gevolgen eener valsche stelling en eener ongelukkige begunstiging, en gezucht over het goed dat men ons doen wilde, meer zelfs dan over de hardste slagen. Ja, de bescherming zelfs van den besten vorst wordt ligtelijk voor de Kerk een verbloemd juk; doch met de vrijheid loopt zij nimmer eenig gevaar. En geen wonder: de vrijheid is haar aard, haar leven. Die vrijheid is haar gegeven, toen zij gelast werd alle volken te gaan onderwijzen; en in de daarbij gevoegde toezegging van 's Heeren onafgebroken bijzijn, ligt een waarborg tegen de losbandigheid waardoor schier al de menschelijke vrijheden ontaarden en te niet gaan.”

Dan herinnert de bisschop den voor de Kerk gunstigen loop der gebeurtenissen sedert de Februarij-omwenteling, en vervolgt: „ Doch de Kerk laat zich niet, als vele wereldsche magten, door den voorspoed bedwelmen; ook in blijde dagen blijft zij zich zelve meester, en de gunsten der vorsten, gelijk de toejuiching der volken, ontvangt zij nimmer met ondankbaarheid maar ook nooit met al te groot vertrouwen. Op het *hosanna* toch volgt soms spoedig het *kruist hem!* Zij beschouwt ook den voorspoed als eene beproeving van den Heer. Het was evenveel eer voor de Kerk onder de bescherming van Konstantijn vrij en vlekkeloos, als onder de vervolging van Diocletianus heldhaftig en onverwinnelijk te zijn. Zoo heeft ook de Kerk gedurende de politieke wisselingen der laatste jaren kalm aan hare taak gearbeid, alleen te wille zijnde zonder zich aan iemands wil en belang te verpanden, de sleutelen van het hemelrijk alleen gebruikende om de volken te redden en in de aardsche Rijken de orde te schragen. Ook nu vervreemdt zij hare vrijheid niet, en ten onregte zoude men haar te laste leggen dat zij bij hare toetreding en hare gebeden aan overwegingen van minder verheven en bloot menschelijken aard gehoor geeft. De Kerk heeft op aarde niets anders te doen dan het werk Gods; men zal haar daaraan vrij en rustig laten arbeiden en nooit iets anders van haar vergen: daarvoor hebben wij, bij God en bij de menschen, een waarborg in die nadrukkelijke verklaringen, welke zoo dikwerf en zoo plegtig door het nieuwe bewind, hetwelk thans over Frankrijk regeert, zijn gegeven. Verre van de Kerk zij zelfs de schijn van eene partij te vleijen, en de overwonnenen te beschimpen; de gebeden, die zij opzendt, kunnen alleen de vijanden der openbare orde mishagen. Wel heeft zij sedert vijftig jaren velerlei schijnbaar strijdige gebeden opgezonden, maar in al die beden vroeg zij slechts één ding, te weten, gelijk de apostel zegt: rust en vrede voor een godzalig leven.”

BELGIE.

De Senaat heeft de aangevraagde som van fr. 6,358,000 tot verhooging der begrooting van oorlog voor het loopende jaar, eenstemmig aangenomen, alsmede de begrooting van uitgaven voor het departement van justitie voor het volgende jaar. Bij de beraadslaging hierover verklaarde de minister van justitie, dat hij een voorstander was van het cellulair gevangenisstelsel, ook in toepassing op beklaagden; dat het aanvankelijk in Belgie over het geheel zeer goed werkte; en dat de som van fr. 1,200,000, die voor eenigen tijd door de regering gevraagd en door de kamers bewilligd was voor het bouwen van een centraal gevangengesticht naar dat stelsel, geene andere bestemming zouden ontvangen.

De Kamer van Volksvertegenwoordigers heeft het voorstel van eenige leden, om op het budget voor binnenlandsche zaken voor het volgende jaar den post voor gemeente- en buurtwegen van fr. 500,000 tot fr. 600,000 te verhoogen, niet verworpen maar aangehouden tot de beraadslaging over de begrooting over 1854. Zij heeft de som van fr. 63,000 voor industrieel onderwijs, waarop door de centrale sectie eene vermindering van fr. 10,000 was voorgesteld, met groote meerderheid van stemmen in haar geheel bewilligd. Daarna is de beraadslaging over de posten betreffende het hooger, middelbaar en lager onderwijs aangevangen, en heeft, gelijk gewoonlijk, tot eenen strijd tusschen liberale en conservative leden aanleiding gegeven, die in de zitting van Zaturdag niet is afgeloopen. Een der warme liberalen, de heer Verhaegen, verklaarde dat de bestaande wet op het lager onderwijs de regten der burgerlijke overheid tegenover het kerkelijk gezag niet genoegzaam handhaafde, en dat hij, niet aanstonds maar op een gunstiger tijdstip, een voorstel tot herziening derzelve zoude indienen. Een lid van de regter zijde antwoordde hierop dat deze poging om het bestaan der wet, waarop het lager onderwijs gevestigd was, weder onzeker te maken, niet konde worden gedoogd, en dat hij in de zitting van den 13den dezer een voorstel zoude doen hetwelk de kamer in staat zoude stellen haar oordeel over deze zaak onverwijld te doen kennen. Daarentegen werd de wet op het middelbaar onderwijs door de Katholieke partij weder hevig aangevallen en vooral de wijze gegispt, waarop zij door het afgetreden bewind was toegepast.

DUITSCHLAND.

Volgens berigten uit Berlijn van den 11den dezer is de nieuw benoemde Oostenrijksche gezant aldaar, de graaf v. Thun v. Hohenheim (tot dusverre voorzitter der Duitsche Bondsvergadering) dien dag bij den Koning ten gehoore toegelaten om zijne geloofsbrieven te overhandigen.

ZWITSERLAND.

Men weet dat de wetgevende magt van het kanton Bern, hetwelk aan het Eedgenootschap in vele zaken den toon geeft, in hare jongste zitting eene nieuwe wet op de drukpers heeft aangenomen, die vrij strenge bepalingen bevat en de sedert 1848 zoo zeer uitgebreide drukpersvrijheid beperkt. Deze wet is, gelijk het *Journal des Débats* berigt, den 7den dezer door den kantonsraad van Bern met 99 stemmen tegen 43 aangenomen, en zal in werking worden gebragt, zoodra de vereischte goedkeuring van het Bondsbewind daarop zal zijn ontvangen.

ITALIE.

De *Kölnische Zeitung* behelst het volgende berigt uit Rome van 4 December:

„ In de kardinaals-congregatie voor buitengewone kerkelijke aangelegenheden wordt thans over een zeer gewigtig punt beraadslaagd. De Paus is namelijk, gelijk uit goede bronnen gemeld kan worden, voornemens zijne geestelijke vertegenwoordigers voortaan ook aan al die vreemde hoven te zenden, welke tot hiertoe te Rome diplomatieke vertegenwoordigers hadden, zonder dat dezerzijds bij hen hetzelfde plaats had. De Paus heeft slechts weinige dagen geleden verklaard, dat men thans met name in Berlijn weinig of geen zwarigheid meer zoude maken, eenen apostolischen nuntius toe te laten. Ook naar Stuttgart en Dresden wil men eenen clericalen agent zenden. Deze zaak zal in het volgende, in Januarij te houden geheim consistorie worden afgedaan.”

— Onder de gewone nieuwsberigten van het officiele dagblad van Savoye leest men het volgende berigt uit Turyn van den 6den dezer: „ De dood van den abt Gioberti, den constitutionelen staatsman wiens uitvaart de hoofdstad van Piemont dezer dagen zoo plegtig heeft gevierd, schijnt eene verdeeling der geestelijkheid hier te lande in twee partijen ten gevolge te zullen hebben. Allerwege in Piemont zijn geestelijken die lijkdiensten ter eere van den gestorven wijsgeer vieren. Intusschen heeft de bisschop van Casale thans aan alle hem ondergeschikte geestelijken verboden, gebeden voor den overledene te doen, en het is te vreezen dat de aartsbisschop van Turyn aan nagenoeg honderd priesters, die te Turyn de begrafenis van het lijk van Gioberti hebben bijgewoond, deswege de bevoegdheid om de kerkplegtigheden te bedienen, zal onttrekken.”

TURKIJE.

De Porte heeft aan de te Konstantinopel gevestigde gezanten van buitenlandsche mogendheden kennis gegeven dat zij, ten einde de verwarring in de geldzaken te herstellen, den omloop van buitenlandsche muntspecien en zelfs den handel daarin niet langer zal toelaten. „ Dit is — zegt de Parijssche *Constitutionnel* — een dier maatregelen welke de Porte van tijd tot tijd neemt, en al spoedig weder door den drang der omstandigheden genoodzaakt wordt in te trekken.”

„ Te Konstantinopel — berigt het evengenoemde blad — sprak men veel over de gevolgen welke de dood van den Bey van Tunis, die op handen scheen te zijn, zoude na zich slepen. De onderhandelingen dienaangaande werden door den Franschen gezant ijverig voortgezet, maar onder het publiek was aangaande de bedoelingen der Porte niets bekend geworden.”

Volgens berigten uit Konstantinopel, die de ministeriele Londensche bladen mededeelen, heeft de Porte aan den Franschen gezant verklaard dat zij aan den Emir Abd-el-Kader een verblijf te Brussa niet weigeren wilde, maar zich niet verbond om hem aldaar te bewaken noch voor zijn gedrag wilde instaan; dat de eed van onderwerping, dien Abd-el-Kader aan het Fransche gouvernement gezworen had, naar het Mohammedaansche geloof niet verbindend was, doch zulks wierd door herhaalde aflegging in handen van een Turkschen geestelijke, waartegen Abd-el-Kader, zoo hij te goeder trouw was, geen bezwaar zoude kunnen maken.

SPANJE.

Uit de Madridsche berigten van den 6den dezer blijkt, dat de oppositie, die zich in de kamers tegen het ministerie en deszelfs plannen van grondwetsherziening gevormd heeft, zich voorbereidt tot voortzetting van den strijd op constitutioneel terrein. In bijeenkomsten van senaatsleden en van volksafgevaardigden, die den 5den dezer te Madrid gehouden zijn, en waarin zoowel gematigde liberalen als progressisten tegenwoordig waren, is besloten gezamenlijk alle middelen te werk te stellen om de aanstaande verkiezingen tot zamenstelling eener nieuwe Kamer van Volksafgevaardigden, in constitutionelen geest te leiden.

ENGELAND.

Het Lagerhuis heeft in de zitting van den 10den dezer de beraadslaging aangevangen over de voorgedragen staatsbegrooting, en wel eerst over de voorgestelde uitbreiding en verhooging der belasting op woonhuizen, als zijnde het eerste in de volgorde, in welke de kanselier der schatkist de onderscheiden voorstellen waaruit zijne voordragt bestaat, had ter tafel gebragt; eene volgorde echter die door eenige leden afgekeurd werd op grond dat de middelen moesten verzekerd zijn alvorens tot opheffing of verligting van belastingen over te gaan.

Enkele leden voerden in deze zitting het woord om de voordragt aan te bevelen, meestal de door den kanselier der schatkist bij de ontwikkeling van zijn plan aangevoerde gronden herhalende. Zoo werd betoogd, dat de voorgedragen verzwaring der directe belastingen voor het algemeen, alles te zamen genomen, veel minder drukkend zou zijn dan de

belastingen die het ministerie wilde verlagen of opheffen; dat dan ook het financiële plan der regering voor alle belangen, niet voor het landbedrijf alleen, voordeelig zou werken, en voor de stedelijke bevolking niets onbillijks had; dat de mout-belasting en het regt op de thee op het levensonderhoud van allen drukten, terwijl de mout-belasting ook de veelzins aanbevelenswaardige garstteelt belemmerde en aan het verbouw van tarwe een onnatuurlijken prikkel bijzette; dat daarentegen de belasting op woonhuizen door alle staathuishoudkundigen een uitmuntend belastingmiddel geacht werd, als een ieder drukkende naar de mate eener vrijwillige vertering; dat de voorgedragen uitbreiding derzelve eene talrijke volksklasse zoude treffen, die thans wel het kiesregt had maar schier niet in de directe belastingen droeg; dat eindelijk eene directe belasting gebouwd op eene geheele reeks van vrijstellingen, weinig beter was dan een maatregel van verbeurdverklaring.

De voordragt werd door den heer Gladstone, den heer Wood en eenige andere minder bekende leden op onderscheiden gronden bestreden. Van die zijde werd gezegd, dat de belastingen die het bewind wilde opheffen of verligten, niet zwaarder drukten of nadeeliger werkten dan eenig ander der belastingmiddelen wier afschaffing door de natie gewenscht wierd; dat wel is waar de verlaging van het regt op de thee vooral uit het oogpunt van handel en scheepvaart aanbevelenswaardig was, maar dat de verlaging der moutbelasting de kwelling en de kosten der inning zoude laten bestaan en de landbouwers en verbruikers zeer weinig maar de bierbrouwers des te meer zoude bevoordeelen; dat wel is waar de uitbreiding der incometax en van het huisgeld door den schijn van billijkheid aanbevolen werd, terwijl elke vrijstelling aan den betalende hatelijk was, maar dat ook de regering nog vele vrijstellingen liet bestaan en, om aan haar beginsel getrouw te blijven, die beide belastingen nog verder moest uitbreiden; dat echter directe belastingen in beginsel allen drukken maar in de toepassing alleen dáár moesten geheven worden waar de inning niet met bezwaren gepaard ging die door het te heffen bedrag niet werden opgewogen; dat de gelijktijdige uitbreiding der beide genoemde belastingen tot eene dusver vrijgestelde volksklasse de bezwaren der strenge toepassing van het beginsel verdubbelde, en gewis menigeen het kiesregt zou doen verliezen die thans in het genot van het regt was; dat de regering bij de uitbreiding der incometax tot Ierland, zelve eene vrijstelling van den onregtvaardigsten aard wilde invoeren, daar zij de inkomsten uit Iersche grondeigendommen, hoe aanzienlijk zij ook mogten zijn, wilde vrijlaten; dat eindelijk de goede trouw jegens den staatsschuldeischer geschonden wierd, door zijn inkomen naar een hoogeren maatstaf dan andere inkomsten te belasten.

Eenige leden die de voorgestelde ontheffingen goedkeurden, achtten andere middelen tot aanvulling van het verlies der schatkist verkieslijk boven de voorgedragene, inzonderheid eene nieuwe belasting der erfenissen.

Eindelijk werd, inzonderheid door den heer Wood, gewezen kanselier der schatkist onder het vorige bewind, beweerd dat, wanneer ook de nieuwe middelen, die de regering vroeg, alle toegestaan wierden, de staat van 's lands finantiewezen nog niet verzekerd was; want dat de begrooting sloot met een slechts schijnbaar overschot, verkregen doordien men gelden, die vroeger opgenomen en aan particulieren voorgeschoten waren en thans terugbetaald werden, onder de middelen tot dekking der gewone uitgaven bragt; en dat de begrooting buitendien in de berekening der inkomsten eene feil begaan en ze ruim een half millioen te hoog gesteld had.

De beraadslaging zou in de zitting van den 13den dezer worden voortgezet.

— De beide ministeriele Londensche bladen berigten, dat wanneer de schepen, waaraan thans op 's rijks werven gearbeid wordt, alle gereed zijn, Engeland eene oorlogsvloot zal bezitten van twee en twintig schroefstoomschepen, waaronder elf in grootte met linieschepen gelijkstaan, en dat een groot aantal krachtige manschappen zich dagelijks aanmelden om dienst te nemen op de oorlogschepen die thans in de onderscheiden Engelsche havens worden gewapend.

— Lord John Russell heeft den 10den dezer in een genootschap van handwerkslieden in de fabriekstad Leeds eene redevoering gehouden; de beroemde staatsman heeft een geruimen tijd de aandacht zijner hoorders geboeid door eene leerzame en hier en daar treffende rede over de middelen tot en de behoefte aan geestbeschaving, ook voor degenen die van dagelijkschen handenarbeid leven. Vervolgens ontving hij eene deputatie van den gemeenteraad der stad, die hem hare hulde bragt, als sedert veertig jaren onvermoeid werkzaam zijnde voor alle maatschappelijke en politieke verbeteringen. Hij antwoordde hoofdzakelijk dat niets zoo revolutionair was als hardnekkige vasthouding aan het bestaande, en dat de goede geest van het Engelsche volk veroorloofde, in het verbeteren der instellingen, bij het behoud der grondslagen, verder te gaan dan bij eenig ander volk raadzaam zoude zijn.

— In de vorige week is weder eene Britsche stoomboot uit West-Indie te Southampton aangekomen, die sedert haar vertrek van Jamaica (op 11 November) niet minder dan 17 personen van de bemanning aan de gele koorts verloren had. Desniettegenstaande heeft men de passagiers met hunne goederen te Southampton aan wal laten komen, en eerst daarna het vaartuig in quarantaine gelegd. Eenige der Londensche bladen beklagen zich hevig over deze handelwijs. Zij meenen dat, zoo het vaartuig als besmet beschouwd moet worden, men ook de passagiers aan de quarantaine had moeten onderwerpen, daar deze, indien de ziekte inderdaad besmettelijk is, veel meer tot hare verspreiding zullen bijdragen, dan de vrachtgoederen. Zij erkennen wel, dat eene strenge toepassing der quarantaine-maatregelen thans, nu volgens de laatste berigten de gele koorts op al de West-Indische eilanden met ongewone hevigheid heerscht, groote belemmering zou kunnen veroorzaken, maar vragen tevens of die belemmering niet nog veel grooter en nadeeliger zou wezen, wanneer de gevreesde ziekte ten gevolge van de zorgeloosheid of nalatigheid der overheden zich in Engeland openbaarde, en de overige Europesche Staten daardoor genoopt wierden om aan alle uit Engeland komende schepen den toegang te bemoeijelijken?

ZWEDEN EN NOORWEGEN.

Het op den 3den dezer te Stockholm uitgegeven bulletin behelst het verblijdende berigt, dat Z. M. de Koning sedert twee dagen geheel van koorts is vrij gebleven, dat zich weder eetlust begint te openbaren, en dat men dus gegronde hoop op het herstel van den doorluchtigen zieke mag koesteren.

NOORD-AMERIKA.

De berigten uit New-York van den 28sten November jl. behelzen geen ander nieuws van politiek belang, dan dat de twist met het Spaansche bewind op Cuba aanhield. De jongste New-Yorksche dagbladen zijn vol van beschouwingen daarover. Het betreft voorstands alleen de vraag of de stoomboot, die de brievenmalen der Noord-Amerikaansche posterij overbrengt, in de haven van Havannah zal mogen binnenloopen: de Spaansche overheid had verklaard haar niet weder te zullen toelaten zoolang zij zekeren persoon aan boord had die met de misnoegden op Cuba heulde, en hun berigten en instructien overbragt van degenen die in de Vereenigde Staten met plannen tot aanhechting van Cuba omgaan. Den 27sten November was de postpaketboot weder van New-York naar Havannah vertrokken met den verdachten persoon aan boord; doch aan deze uittarting scheen het bewind te Washington geen deel te hebben; hetzelve had bepaald dat de brievenmalen naar Cuba voortaan niet langer door eenen officier der rijks-marine zouden worden vergezeld.

Terwijl in de Vereenigde Staten het denkbeeld der aanhechting van Cuba meer en meer populair wordt, zoodat het in zekere omstandigheden het gouvernement der Unie welligt zoude kunnen medeslepen, lagen eenige Fransche en Engelsche oorlogsschepen ter reede van Havannah en bewees het Spaansche bewind aan de bevelhebbers dier bodems vele beleefdheden.

INDIE.

De tijdingen uit Calcutta van den 7den November jl. betreffen hoofdzakelijk den oorlog in Birmah. De rivier de Irawaddy was, bij het eindigen van den regentijd, niet langer voor groote schepen bevaarbaar, en de togt naar Ava, de hoofdstad des lands, zoude te land worden voortgezet. De opperbevelhebber der Britsche krijgsmagt had na de inneming van Prome eene versterking zijner troepen noodig geacht, alvorens de nabij die stad gelegerde Birmahsche krijgsmagt aan te vallen, en hij was nu met het grootste gedeelte der vroeger te Rangoon achtergebleven troepen naar Prome op weg.

In de Britsche nederzettingen op de Chinesche kust meende men te weten dat de opstand tegen het gezag des Keizers en de in China heerschende dynastie, die sedert geruimen tijd in eenige provincien meester is, meer en meer veld won.

BEURS-BERIGTEN.

Parijs 11 December: 3 pcts. renten fr. 82.25; idem 5 pcts. fr. 106.25

Londen 11 December: 3 pcts. gecons. $101\frac{3}{8}$, $101\frac{1}{4}$; Nederl. werkelijke schuld $2\frac{1}{2}$ pcts. —; idem 4 pcts. —.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

'S GRAVENHAGE, *den 13den December* 1852.

In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van heden zijn aangenomen:

met algemeene stemmen, de conclusie van het rapport uitgebragt omtrent de nota tot beantwoording van het verslag der commissie uit de Kamer voor het regeringsverslag wegens den staat der overzeesche bezittingen (West-Indie) over 1849;

met 46 tegen 5 stemmen, het wets-ontwerp tot goedkeuring eener additionnele overeenkomst van handel en scheepvaart tuschen Nederland en de Vereenigde Staten van Noord-Amerika gesloten; *tegen* hebben gestemd de heeren: van Hall, Ter Bruggen Hugenholtz, van Hoëvell, de Man en van Eck;

met 57 stemmen tegen ééne stem, zijnde die van den heer Poortman, het wets-ontwerp tot aflossing en verwisseling van nationale schuld.

De Commissie van Rapporteurs voor het wets-ontwerp tot het bouwen en planten binnen zekeren afstand van vestingen, heeft haar rapport ter tafel gebragt. De dag der beraadslaging zal later worden bepaald.

De Vergadering is tot nadere bijeenroeping gescheiden.

Volgens een van den Nederlandschen consul te NANTES ontvangen berigt, zijn op de kust van Bretagne verongelukt de twee Nederlandsche schepen *Echo*, kapitein Bonder, en *De Jonge Catharina*, kapitein Mink. Gelukkig zijn daarbij geen menschen omgekomen, zijnde de manschappen van het eerste vaartuig te Belle-Isle en die van laatstgenoemden bodem te Port-Louis behouden aangebragt.

Blijkens een door Zijner Majesteits consul te BAYONNE medegedeeld berigt, is aldaar door de Fransche brik *Jeune Basquaise*, aangebragt de manschap van het in zee verongelukte Nederlandsche vaartuig *Cérès*, kapitein W. J. Zelling, met eene lading steenkolen van Cardiff naar Lissabon bestemd. De geheele equipagie, bestaande uit zes koppen, is gered geworden, dank zij de onvermoeide inspanning en het edelmoedig gedrag van den kapitein en de bemanning van genoemd Fransch vaartuig.

Met dit nommer der *Staats-courant* worden verzonden:

1°. vel 12 van het BIJBLAD I, en

2°. vel 100 en 101 van het BIJBLAD II, inhoudende de verslagen van het verhandelde in de zittingen der beide Kamers van den 11den dezer;

3°. vel 89a en 94a van het BIJBLAD II (Supplementbladen), redevoeringen behelzende, uitgesproken in de zittingen der Tweede Kamer van den 6den en 8sten dezer.

Rhijnhoogte te Keulen den 11den December 9 voet $4\frac{1}{2}$ duim (9 voet $1\frac{1}{2}$ duim Rhijnl.)

ADVERTENTIEN.

MINISTERIE VAN BINNENLANDSCHE ZAKEN.

Provincie Noordbrabant.

AANBESTEDING.

Op Dingsdag den 4den Januarij 1853, des middags ten 12 ure, zal, onder nadere goedkeuring, door den Staatsraad Commissaris des Konings in de provincie Noordbrabant of, bij zijne afwezendheid, door een der leden van de Gedeputeerde Staten, en in bijzijn van den Hoofdingenieur van den Waterstaat, in het Zesde District, aan het locaal van het Provinciaal Bestuur, te 's Hertogenbosch, worden Aanbesteed:

Het leveren en plaatsen van Hardsteenen Peilschalen en Peilmerksteenen, langs het Linker-Boord van de rivier de Maas, en langs de Traverse der Beersche Maas, van de Limburgsche grenzen tot Grave.

Deze Aanbesteding zal geschieden bij enkele inschrijving overeenkomstig art. 6 van het Bestek.

Het Bestek zal ter lezing liggen aan het locaal van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken, aan dat van het Provinciaal Bestuur van Noordbrabant te 's Bosch, en op alle zoodanige plaatsen, alwaar gewoonlijk de Bestekken van Waterstaats-werken in die Provincie ter lezing gelegd worden.

Drie dagen vóór de Besteding zal de noodige Aanwijzing in loco worden gedaan, en voorts nadere informatien te bekomen zijn bij den Hoofdingenieur van den Waterstaat H. F. Fijnje, en den Ingenieur L. Rijsterborgh, beiden te 's Hertogenbosch; alsmede bij den Opzigter H. Achterbergh te Boxmeer, en den Opzigter J. Kloppert Az., te Grave.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
THORBECKE.

Provincie *Gelderland*.

AANBESTEDING.

Op Vrijdag den 17den December 1852, des middags ten 12 ure, zal, onder nadere goedkeuring, door den Minister van Staat, Commissaris des Konings in de provincie Gelderland, of, bij zijne afwezendheid, door een der leden van de Gedeputeerde Staten, en in bijzijn van den Hoofdingenieur van den Waterstaat in het 5de District, aan het locaal van het Provinciaal Bestuur te Arnhem, worden Aanbesteed:

De Aanleg van twee Kribben aan den Linker-Waaloever te Bommel, tusschen het Stoombootenhoofd en het Veerhoofd van 's Rijks Veer aldaar, ter verbetering van het Veer.

Deze Aanbesteding zal geschieden bij enkele Inschrijving, volgens Art. 8 van het Bestek.

Het Bestek der bovengemelde Aanbesteding zal ter lezing liggen aan het locaal van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken, aan dat van het Provinciaal Bestuur van Gelderland, te Arnhem, en op alle zoodanige plaatsen, alwaar gewoonlijk de Bestekken van Waterstaatswerken in gemelde provincie ter lezing gelegd worden.

Zullende Vier dagen vóór de Besteding de noodige aanwijzing in loco worden gedaan, en voorts nadere informatien te bekomen zijn bij den Hoofdingenieur Conrad en den Ingenieur Waldorp, te Arnhem.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
THORBECKE.

Provincie *Zeeland*.

AANBESTEDING.

Op Donderdag den 30sten December 1852, des voormiddags ten 10 ure, zal, onder nadere goedkeuring, door den Staatsraad, Commissaris des Konings in de provincie Zeeland, of, bij zijne afwezendheid, door een der leden van de Gedeputeerde Staten, en in bijzijn van den Hoofdingenieur van den Waterstaat in het 11de District, aan het locaal van het Provinciaal Bestuur te Middelburg, worden Aanbesteed:

Het Bouwen van eene Steenen Suatiesluis aan de Noordzijde van het eiland Schouwen, in den zoogenaamden Ossenhoek bewesten Brouwershaven, alles met de vereischte Materialen.

Deze Aanbesteding zal geschieden bij inschrijving en opbod.

Het Bestek zal ter lezing liggen aan het locaal van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken, aan dat van het Provinciaal Bestuur van Middelburg, en op alle zoodanige plaatsen, alwaar gewoonlijk de Bestekken van Waterstaats-werken in deze provincie ter lezing worden gelegd.

Acht dagen vóór de Besteding zal de noodige aanwijzing in loco worden gedaan, en voorts nadere informatien te bekomen zijn bij den Hoofdingenieur van den Waterstaat in het 11de District, te Middelburg.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
THORBECKE.

*** De Hoofdingenieur van den Waterstaat in het Vijfde District (provincie Gelderland), als daartoe door den Minister van Binnenlandsche Zaken gemagtigd, geeft aan de belanghebbenden te kennen, dat eene plaats van Opzigter der Vierde Klasse in het Vijfde District moet vervuld worden.

De personen die, overeenkomstig het vastgestelde programma, voorkomende in de *Staats-courant* van 13 en 14 Januarij 1850, bij vergelijkend Examen naar dien post wenschen te dingen, kunnen zich vóór den 1sten Januarij eerstkomende, met vrachtvrije brieven aanmelden bij den ondergeteekenden Hoofdingenieur, te Arnhem.

Arnhem, den 11den December 1852.

De Hoofdingenieur voornoemd,
M. H. CONRAD.

*** Openbare Verkooping bij opbod bij 's Rijks Werf te Willemsoord, op Woensdag den 22sten December 1852, des voormiddags ten 10 ure, van de navolgende voor 's Rijks dienst afgekeurde artikelen te weten:

Eenige ligte vaartuigen, eiken en ander Brandhout, Mot, Schalen, Puin, ruim 26,000 pond gesmeed IJzerwerk en meer andere artikelen.

Al hetwelk twee dagen te voren van 9 tot 12 en van 1½ tot 4 ure, ter bezigtiging zal liggen; terwijl er alsdan tevens gelegenheid zal zijn de verkoopvoorwaarden te lezen.

Willemsoord, den 10den December 1852.

De Directeur en Kommandant der Marine,
J. F. D. BOURICIUS.

*** De Luitenant-Kolonel, Garnizoens-Kommandant te Amersfoort zal op Vrijdag den 7den Januarij 1853, des middags ten 12 ure, onder nadere goedkeuring van het Ministerie van Oorlog, ten zijnen Burele aan den minsten inschrijver Aanbesteden het leveren in die plaats van:

2 Last	Kubanka-Tarwe	à 77	Pond het Mud (buiten den zak).
1 »	Oude Rhijn-Tarwe	» 77	
1 »	Zeeuwsche Tarwe	» 74	
32 Mudden	Blanke Pruissische Rogge	» 72	

voor de Garnizoens-Bakkerij aldaar.

Door de Gegadigden zal het Merk op de aan te bieden Monsters voorkomende, ook moeten worden gesteld op den omslag, waarmede het Inschrijvings-biljet wordt ingezonden.

De Voorwaarden dezer liggen ter lezing op het Plaatselijk Bureau.

Amersfoort, den 10den December 1852.

De Luitenant-Kolonel, Plaatselijke Garnizoens-Kommandant,
Op last,
De fungerende Plaatselijke Adjudant,
P. L. RICHARD, *Adj. Onder-Off.*

Aanbesteding van Granen ter behoeve van de Garnizoens-Bakkerij te Maastricht.

Op Dingsdag den 28sten December 1852, des middags om 12 ure, zal op het Bureau van den Plaatselijken Kommandant te Maastricht, boven de Hoofdwacht, publiek worden Aanbesteed eene hoeveelheid van:

Vier Lasten Rhijn-Tarwe, wegende minstens 77 Ned. ponden het Mud.

Vier Lasten Zeeuwsche Jarige Tarwe, wegende minstens 74 Ned. ponden het Mud;

Twee Last Jarige Rogge, wegende minstens 72 Ned. ponden het Mud.

Volgens Voorwaarden, van heden af aan ter lezing liggende, van des morgens 9 tot 's middags 12 ure.

Strekkende het tot narigt van de Gegadigden dat het merk op de aangebodene Monsters, in de voorwaarde bedoeld voorkomende, ook op den omslag waarmede het Inschrijvingsbiljet wordt ingezonden, moet worden gesteld.

Maastricht, den 10den December 1852.

De Kolonel, Plaatselijke Kommandant, belast met het toezigt over het beheer der Garnizoens-Bakkerij,
D. E. WILHELMIE.

PLAATSELIJKE BESTUREN.

*** Burgemeester en Wethouders van 's Gravenhage zijn voornemens, op Maandag, den 20sten December 1852, des namiddags ten één ure, in een der vertrekken van het Raadhuis, in het openbaar, aan te besteden:

het driejarig onderhoud en de, gedurende dien tijd, noodzakelijke vernieuwingen en herstellingen;

1°. van eenige gemeente-eigendommen alhier;

2°. van eenige gemeente-eigendommen te Scheveningen en in den omtrek gelegen;

3°. van de buitenstraat- en andere wegen, aan de gemeente behoorende.

De Bestekken en Voorwaarden van Aanbesteding liggen dagelijks, de Zondagen uitgezonderd, ter lezing op de plaatselijke Secretarie en aan de Gemeentewerf alhier, alsmede ter Gemeentesecretarie van Leyden, Delft, Rotterdam en Dordrecht, en zijn overigens, op franco aanvrage, ter Secretarie dezer gemeente verkrijgbaar, tegen f 0,50, per Bestek.

De aanwijzing der werken zal plaats hebben op Maandag, Woensdag en Vrijdag, den 13., 15. en 17. December bevorens.

AKEN-MAASTRICHTSCHE SPOORWEG-MAATSCHAPPIJ.

*** De Gemeenschappelijke Directie, voornemens zijnde over te gaan tot de Aanbesteding van zestig paar Wielen met Assen,

Brengt bij deze ter kennis van de Gegadigden, dat de Teekeningen en Voorwaarden ter inzage liggen in hare Bureaux te Maastricht en te Aken.

De verzegelde Inschrijvings-biljetten, met het opschrift:

Inschrijvings-biljet voor de Levering van Wielen en Assen,

moeten vóór of uiterlijk op den 20sten December aanstaande franco in een der opgegeven Bureaux worden bezorgd.

Inschrijvingen, na dien dag ingezonden, komen niet in aanmerking.

Maastricht, den 7den December 1852.

De Directie der Aken-Maastrichtsche Spoorweg-Maatschappij,
W. CLERMONT, Vr.

GEREGTELIJKE AANKONDIGINGEN.

*** Door *Johanna de Geus*, wonende te Hellevoetsluis, is aan Zijne Majesteit den Koning het verzoek gedaan dat hare natuurlijke Dochter *Jannetje Henderika de Geus* den Geslachtnaam van *Megros* aanneme, en zich voortaan noeme en teekene *Jannetje Henderika Megros*. Geschiedende deze aankondiging ter voldoening aan de wet.

[Kosteloos.]

*** Bij Vonnis van de Arrondissements-Regtbank te Arnhem dd. 9 December 1852, is *Hendrik van Werven*, gedomicilieerd te Hattem, ter verzoeke van *Jan Gerrits van Werven*, Landbouwer te Hattem, ter zake van Krankzinnigheid gesteld onder Curatele.

Arnhem, 10 December 1852.

Mr. F. BÖHTLINGK,
Procureur voor den Requirant gesconpeerd hebbende.

*** Bij onderhandsche, geregistreerde Acte van den 6den December 1852, is tusschen *Willem Lodewijk van der Upwich* en *Petrus Johannes Koenradus Tulleken*, Kooplieden, wonende te Druten, opgerigt eene Vennootschap, gevestigd te Druten, tot het uitoefenen van eenen Commissiehandel in Granen, onder de Firma van *Tulleken en van der Upwich*, voor den tijd van tien jaren, aanvangende den tienden December dezes jaars, onder bepaling, dat alleen de tweede Vennoot de teekening zal hebben voor alle zaken, de Firma betreffende, met uitzondering van het opnemen en het ter leen geven van gelden, het koopen of verkoopen van Onroerende Goederen, waartoe de handteekening der beide Vennooten wordt vereischt. Wordende hiervan aankondiging gedaan ter voldoening aan de bepalingen van het Wetboek van Koophandel.

Druten, 7 December 1852.

W. L. VAN DER UPWICH.
P. J. K. TULLEKEN.

*** Een ieder welke iets te vorderen heeft van, of verschuldigd is aan nu wijlen *Jan Visser Tz.*, in leven Landman en Schuitemaker, gewoond hebbende en overleden te Monnikkendam, op 4 December 1852, wordt verzocht daarvan opgave of betaling te doen ten Kantore van den Notaris *M. C. Merens* aldaar, vóór of op 10 Januarij 1853.

TE 'S GRAVENHAGE, TER ALGEMEENE LANDS-DRUKKERIJ.